

FROM CLASSROOM TO CAREER

so svojim otcom. Musím povedať, že dopravná situácia na cestách tam je veľmi uponáhľaná a hektická. V istých momentoch sa bojíte, že do vás niekto zo zadu alebo spredu nabúra. Avšak Sue nám povedala, že takto je to u nich normálne. Napriek tomuto sa tam ešte nestala nehoda žiadnych smrteľných rozmerov, vraj len sem-tam do seba niekto, ako sa hovorí, "ťukne". Cesta k nej bola

naozaj príjemná, celý čas sme sa nevedeli vynadívať na oceán, ktorý nám robil spoločnosť počas celej cesty k nej domov. Po príchode k nej nás privítali jej traja domáci miláčikovia. Sue má okrem dvoch starších sestier aj troch psích nezbedníkov, ktorí každodenne behajú okolo ich veľkého domu. Dom majú naozaj obrovský, ale mne bola u nich stále zima, pretože dom patrí k tým typicky kameným. Von je teplo a dnu je zima. No bol naozaj krásny. Zaujímavosťou pre mňa bolo aj to, že rodina každý večer večeria spoločne. Odporúčala by som každému spoznať otca Sue, pretože bol neopísateľný

kuchár. Dokázal prísť z práce o siedmej a do ôsmej alebo pol deviatej navariť večeru hodnú šéfkuchára. Samé dobrotky. Musím Vás však upozorniť, aby ste nečakali „detskú“ porciu. Každý večer sme sa najedli tak, až nám praskali brušká. Predjedlo, polievka, hlavné jedlo, dezert. Prvé stretnutie sme mali v pondelok v škole Sue. Séria meetingov a diskusií, ktorá pokračovala až do utorka. Večery sme si prakticky ani neužili, pretože sme chodili domov veľmi unavení. Ostali nám sily maximálne na sprchu, večeru a posteľ. Jeden večer bol však pre mňa veľmi výnimočný. Z utorka na stredú som slávila svoje osemnástinky. Sue a Samuel ma prekvapili s tortou a balónmi uprostred noci. Bolo to obrovské prekvapenie pre mňa. Veď nie každý oslavuje osemnástku v portugalskom Lisabone. V stredú, náš posledný deň, sme navštívili mnoho zaují-

